

GŁOS POMORSKI

Nr. 165 — Rok 4.

(GAZETA POMORSKA)

Numer pojedynczy 10 gr. (Numer niedzielny 15 gr.)

Przenumerata miejscowa: Przy odbiorze w ekspedycji 1,80 Złp. w agenturach miejscowych miesięcznie 1,85 Złp., przez pocztę przy zamówieniu przez ekspedycję naszą 2,05 Złp., wprost na pocztę lub u listowego miesięcznie 2,15 Złp., dla W. M. Gdańska 2,5 Guld. Gd. — pod opaską w Polsce 3,50 Złp., do Gdańska 4,00 Guld. Gd., do Francji 18 fr., (z wysyłką co 2-gi dzień 14 fr.) do Anglii 5 shil do Stanów Zjednoczonych 80 cent. W razie nieprzewidzianych wypadków, jak strejki, przeszkody techniczne i. t. d. przenumeratory nie mają prawa żądania niedostarczonych numerów, lub zwrotu przenumeraty.

Rachunek bieżący: Bank Powiatowy Grudziądz, Bank Związku Spółek Zarobk., Danziger Privat-Aktienbank Gdańsk i Grudziądz, P. K. K. P. Grudziądz. — Konto osokowe: Gdańsk nr. 2980. Konto pocztowe: Kasa Oszczędności, Oddział w Poznaniu nr. 201 193. Miejsce płatności wykonania Grudziądz.

Ogłoszenia z Polski. Wiersz wysokości milimetra w dziale ogłoszeniowym na stronie 8-lamowej 8 groszy w dziale reklamowym na stronie 1-3 lam. przed tekstem 60 groszy, wódotu tekstu 35 groszy. za tekstem 28 groszy. dla W. M. Gdańska wiersz m/m. 8-lam. w dziale ogł. 0,10 Guld. Gd., wiersz m/m 3-lam. przed tekstem 0,66 Guld. Gd., w tekście 0,40 Guld. Gd., za tekstem 0,81 Guld. Gd., dla Niemiec dochodzi 50% nadwyżki, dla reszty zagranicy 100% nadwyżki. Za tłumaczenia 20 proc. nadwyżki. — Rachunki są natychmiast płatne. — Administracja nie przejmie odpowiedzialności za terminowe umieszczenia ogłoszeń.

*** Rękopisów nadesłanych nie zwraca się. ***

Dyrektor przyjmuje od godz. 10-tej do 11-tej przed południem.
Redaktor Naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej w południu.

Redakcja i Administracja
Groblowa 27/29.

Grudziądz, piątek, dnia 18-go lipca 1924.

Telefon nr. 50 i 51.

Sprawcy zamachu na prochownie skazani na śmierć.

Lwów, 16. 7. (Pat.) Dziś o godz. 11.50 zapadł wyrok w procesie przeciwko oskarżonym o nieudany zamach na tutejszą prochownię.

Sąd skazał Józefa Dietricha i Mikołaja Solonynkę na karę śmierci, która ma być wykonana o godz. 2. min. 50. Obrońcy oskarżonych zwrócili się telefonicznie do

p. Prezydenta Rzplitej o ulaskawienie. Trybunał postanowił nie przedkładać wniosku o ulaskawienie.

Warszawa, 16. 7. (Pat.) Sąd doraźny we Lwowie skazał Józefa Dietricha i Mikołaja Solonynkę, sprawców zamachu na prochownię we Lwowie na karę śmierci przez rozstrzelanie. P. Prezydent Rzeczypospolitej odrzucił prośbę o ulaskawienie. Wyrok ma być wykonany dziś o godzinie 3-ciej popołudniu.

Otwarcie konferencji londyńskiej.

Londyn, 16. 7. (Pat.) Na kilka minut przed godz. 11 rano delegaci państw sprzymierzonych przybyli na konferencję londyńską i zebraли się w gabinecie sekretarza stanu w Foreign Office.

Przed rozpoczęciem się konferencji nastąpiła wymiana serdecznych powitań, poczem zebrani zajęli wyznaczone im miejsca u stołów, ustawionych w podkowie. Obrady konferencji otwarte zostały przemówieniem powitalnym, które wygłosił premier angielski. Po jego przemówieniu otwarto formalnie konferencję. Zgromadzeni przystąpili do wyboru przewodniczącego konferencji.

Szczegóły o przebiegu konferencji podawane być mają do publicznej wiadomości codziennie za pośrednictwem oficjalnych komunikatów.

Następnie przystąpiono do wyboru sekretariatu oraz ustalono porządek prac konferencji.

Londyn, 16. 7. (Pat.) Herriot po wylądowaniu w Dover oświadczył: Witam naród angielski i zapewniam go o mojej przyjaźni i podziwie. Przybyłem na konferencję

z pełną nadzieją oraz pragnieniem, abym nie powrócił z próżnymi rękoma.

Berlin, 16. 7. (AW.) W razie zaproszenia przedstawicieli Niemiec na konferencję londyńską, rząd niemiecki będzie reprezentowany przez przedstawiciela Niemiec w komisji odszkodowań Meyera i prezydenta Banku Rzeszy Schachta, którzy wyjechali do Londynu pod pozorem, w sprawie wydania ustaw niemieckich w celu przeprowadzenia planu Davesa.

Londyn, 16. 7. (AW.) Natychmiast po pierwszym posiedzeniu konferencji odbyło się posiedzenie gabinetu angielskiego, poświęcone w sprawie reprezentacji kolonii i dominów angielskich na konferencji londyńskiej.

Paryż, 16. 7. (Pat.) Jak donosi „Matin“, Owen Young rzeczoznawca komisji Davesa zgodził się objąć stanowisko agenta ze strony Ameryki przy spłacaniu przez Niemcy odszkodowań. Jak to było przewidziane przez paryskie porozumienie francusko-angielskie.

W sprawie raportu Davesa.

Paryż, 16. 7. (Pat.) „Matin“ donosi, iż rzeczoznawca amerykański Owen Young przyjął stanowisko agenta dla sprawy spłat odszkodowań, przewidzianych w sprawozdaniu Davesa.

Tenże dziennik podaje, że komisja odszkodowań odpowiadać za dezynwoltę, wyrażoną w nocie francusko-angielskiej z dnia 9 lipca, dotyczące przedstawienia sugestii co do przywrócenia jednoci ekonomicznej i finansowej Rzeszy, postanowiła zwrócić się do poszczególnych rządów o dodatkowe wyjaśnienie.

Z kolei komisja postanowiła jednomyślnie, iż następujące warunki mają być oznaką wprowadzenia w życie sprawozdania Davesa: 1) całkowite odstąpienie trustowi obligacji, przewidzianych w sprawozdaniu Davesa; 2) ukończenie prac, związanych z utworzeniem banku emisyjnego not złotych; 3) utworzenie towarzystwa dla eksploatacji kolei niemieckich i 4) całkowite umieszczenie pierwszej pożyczki w wysokości 800 milionów marek złotych.

Niemcy wobec raportu rzeczoznawców.

Berlin, 16. 7. (Pat.) „Lokal-Anzeiger“ donosi, że w łonie gabinetu Rzeszy istnieje obecnie różnica zdań co do stosunku Niemiec do raportu rzeczoznawców.

Według wzmiankowanej gazety Stresemann zajmuje bardziej nieustępliwie stanowisko niż kanclerz Marx. Z

tego powodu w niemieckiej partii ludowej rozważany jest plan rekonstrukcji gabinetu, według którego kanclerzem zostałby przedstawiciel partii ludowo-narodowej, Stresemann zaś pozostałby na swoim dawnym stanowisku.

Polska popiera interesy Gdańska.

Jaka wdzięczność za to?

Gdańsk, 16. 7. (Pat.) Tutejsza prasa niemiecka z wielkim zadowoleniem omawia rezultaty podróży przedstawicieli zarządu targów gdańskich do Warszawy. W ministerstwie kolei dano Gdańszczanom przyrzeczenie uwolnienia od opłat frachtowych w drodze powrotnej eksponatów, dostarczonych z Polski na targi gdańskie.

Dzienniki niemieckie podkreślają złożone wobec przedstawicieli zarządu targów gdańskich oświadczenie przez p. ministra przemysłu i handlu Kiedronia, który

zaznaczył, że pomimo wszelkich różnic narodowych i politycznych zbliżenie gospodarcze pomiędzy Polską a Gdańskiem w najbliższym czasie dozna zacieśnienia, albowiem wielkie znaczenie gospodarczego zbliżenia usunie w cień wszystkie czynniki utrudniające to zbliżenie.

W końcu prasa gdańska ze zadowoleniem wskazuje na to, że delegacja gdańska stwierdziła w warszawskich kołach oficjalnych i kierowniczych wyraźne tendencje gospodarczego zbliżenia pomiędzy Polską a Gdańskiem.

Rokowania polsko-niemieckie.

Wiedeń, 16. 7. (Pat.) W dniu 9 lipca br. prof. Kaeckenbeck zakomunikował delegacjom swoje orzeczenie arbitrażowe w sprawie opcji i obywatelstwa w związku z art. 3, 4 i 5 małego traktatu. Ponieważ arbitraż prof. Kaeckenbecka stanowi przedmiot rokowań wiedeńskich,

lecz ich nie finalizuje, rząd zdecydował się na życzenie prof. Kaeckenbecka i zgodnie z przyjetymi zwyczajami międzynarodowymi oraz ze względu na toczące się dalej rokowania wstrzymać się od podania bliższych szczegółów w tym przedmiocie.

Konkordat Rumunii z Watykanem.

Bukareszt, 16. 7. (Pat.) Jak donoszą dzienniki tutejsze, podpisano w Rzymie preliminarja, dotyczące konkordatu Rumunii z Watykanem. Rumunia będzie miała kontrolę nad funduszami kościelnymi oraz prawo

mianowania biskupów na zasadzie zaleceń Stolicy Apostolskiej. Szkoły katolickie korzystać będą z tych samych przywilejów co inne szkoły wyznaniowe w Siedmiogrodzie.

O wywóz zboża i produktów żywnościowych

Przemówienie p. Gdya.

Zrozumiałą jest dla nas rzecz, że rolnictwo także kłopotce się o swoje interesy. Naszem pragnieniem jest, żeby wytworzyć w państwie odpowiednie stosunki współpracy. W imieniu Chrześcijańskiej Demokracji już na Radzie Apropowicynej, nie dalej, jak w zeszłym roku nie przerażaliśmy się wywozem i stawialiśmy wnioski, ażeby Państwo zabezpieczyło konsumpcję wewnętrzną i żeby resztę zboża sprzedać. Jednakże Panowie muszą się ze mną zgodzić, że już p. minister Grabski szedł rolnictwu na rękę. Były pewne porozumienia, jednak rolnictwo tranzakcji wywozowych samo się zrzekło, motywując, że dla nich koniunktury są niesprzyjające. Teraz postawiono wniosek i domagano się zabezpieczenia interesów, jak mówią słusznych, ale pragnąłbym, aby Panowie tak sprawy stawiali, broniąc słuszności swych interesów, żeby nie było krzywdy miast.

Jeżeli weźmiemy trzecią rezolucję, to ta rezolucja nasuwa nam na myśl wielką przestrożę, że Panowie niesłusznie domagają się celnej ochrony, bo jeżeli jest nadmiar zboża, to Panowie się tego nie obawiają: jeżeli zboże jest u nas tańsze niż zagranicą, to ono do kraju nie przyjdzie. Jednak tu dopatrujemy się niebezpieczeństwa, o które nam chodzi. Zwróćmy uwagę, że jeżeli powiadamy o strasznej drożyznie, produktów przemysłowych i kładziemy całą odpowiedzialność na robotników, że rzekomo to jest z ich przyczyny, to musimy stwierdzić, że przez cały czas zmagania się interesów rolnictwa z interesami miast, nie było całkowitego zrozumienia. Rolnictwo broniło swoich interesów, a miasta swoich. Twierdząc, że wtedy klasa pracująca czyli inaczej mówiąc miasta jak najmniej z tego korzystały, a warsztat pracy dla nich był jak najmniej korzystny. Jeżeli w międzyczasie warsztat pracy w fabryce się trochę rozszerzył, to z drożyzną robotnik i inteligent pracujący ustawicznie walczył. I rozumiałem byłoby, gdyby Panowie szli po linii współporozumienia się miast i wsi, temu by nie było tylko przykładać: jednak widzimy szereg takich rezolucji, które chcą obronić interesy rolnictwa bez względu na stan, jaki może być wywołany w miastach. W zeszłym roku stawiałem wniosek na Radzie Apropowicynej, żeby państwo zabezpieczyło z różnych względów, a więc na wypadek nieurodzaju na nieprzewidziane okoliczności 10 tysięcy wagonów zboża, a resztę można było wywieźć. P. Minister byłby ze mną w zupełnej zgodzie. Ale to się nie udało. W zeszłym roku zdaje się we wrześniu, stawiałem tego rodzaju wnioski i zdaje się ci, którzy zupełnie przeciwni byli wywozowi, na te moje wnioski się godzili. Zdaje mi się nawet, że gdyby w momencie dewaluacji marki za wydrukowane pieniądze Państwo uczyniło tego rodzaju zabezpieczenie, o którym wspominałem, to dziś by Rząd na tem zarobił i obaw tych nie byłoby.

Proszę Panów, jeżeli na Komisji do Walki z drożyzną i Rolnej, nasi koledzy Rokossowski i Urbański postawili wniosek, który Panowie macie wydrukowany jako kompromisowy — i rozumieli, że nadmiar zboża trzeba wywieźć, aby ulżyć i odciażyć także rolnictwo — bo nasze stronnictwo w egoizmie się nie kapie — to wniosek ten nie znalazł na komisji uwzględnienia. A skoro nie znalazł on uwzględnienia, to obawiam się, że wywóz może się odbyć w tak szalonym tempie, iż wszystkim może być wywiezione i w kraju będzie drożyzna. (Głos: Niema obawy!).

Czy jest obawa czy nie, ja tego nie wiem. Ale nauczeni ciężkimi doświadczeniami lat poprzednich, należałoby, aby Rząd i Sejm był bardziej ostrożny, a zwłaszcza w tym momencie, kiedy setki tysięcy polskich robotników i urzędników jest pozbawionych pracy. Nie daj Boże, aby nieogłębienie i zbyt pochopnie wywóz był przeprowadzony, bo wtedy chleb stałby się luksusem. Panowie mają w tej chwili większość, ale radziłbym Panom, w imię interesów całego społeczeństwa być w tych poczynaniach bardzo ostrożnymi.

Dzisiaj macie większość przeciw tym, którzy się oświadczyli przeciw rezolucjom, które uchwalili te dwie połączone komisje. Mówicie — niech oni sobie mówią — jest głos wolającego na puszczę. Skoro usiłowania p. Grabskiego zostały rozbite przez opór ziemiaństwa w sprawie wywozu, to ja dzisiaj mam obawę, że póki nie będziemy mieli pewności i zapewnienia Rządu, że dawne zapasy zboża zostały zabezpieczone dla konsumpcji wewnętrznej, do tej pory nie będziemy głosować za temi rezolucjami, bo właśnie kompromisowa nasza rezolucja, zgłoszona przez kolegów Urbańskiego i Rokossowskiego, rezolucja, która nie znalazła zrozumienia, gdyż rzekomo nie idzie ona na rękę rolnictwu, upoważnia nas do zajęcia stanowiska przeciwko tym wszystkim rezolucjom.

Rokowania niemiecko-czechosłowackie.

Berlin, 16. 7. (Pat.) Dnia 16 bm. rozpoczęły się tu między przedstawicielami rządu niemieckiego a czechosłowackiego rokowania w sprawach dotyczących niektórych punktów handlu zagranicznego między obu krajami. Ze strony niemieckiej występuje dyrektor Stockhammer, ze strony czechosłowackiej radca legacyjny dr. Ibl. —

Posiedzenie Sejmu.

Warszawa, 16. 7. (Pat.) W pierwszym czytaniu odesłano do komisji nowelę do ustawy o stosowaniu w województwie śląskim ustawy o państwowej służbie cywilnej oraz ustawy o pobieraniu od zaległości w podatkach bezpośrednich i w należnościach skarbowych kar za zwłokę tudzież kosztów egzekucyjnych. Po dyskusji przyjęto w trzecim czytaniu ustawę, zmieniającą niektóre opłaty stempłowe i komunalne. Również w trzecim czytaniu przyjęto ustawę o pokryciu niedoborów budżetowych za rok 1924 w gminach wiejskich byłego zaboru rosyjskiego. Poza tym przyjęto w drugim i trzecim czytaniu ustawę o odroczeniu terminu wejścia w życie ustawy o opiece społecznej w województwach poznańskim i pomorskim wraz z rezolucją wzywającą rząd, aby przyspieszył unifikację przepisów prawnych o opiece społecznej. Wreszcie przyjęto w drugim czytaniu ustawę o odroczeniu przeprowadzenia normalnych wyborów w b. zaborze pruskim.

Pos. Dębski (Piast) w imieniu komisji spraw zagranicy przedstawił projekt ustawy uzupełniającej art. 20 konwencji handlowej, zawartej między Francją a Polską. Ustawa ta przewiduje cztery terminy roczne, w których umowa może być obustronnie wypowiedziana, co ułatwi przeprowadzenie negocjacji nad rewizją umowy handlowej. Ustawę uchwalono w drugim i trzecim czytaniu.

Przystąpiono do dalszej dyskusji nad pełnomocnictwami. Pos. Osiecki (Piast) oświadcza, że aczkolwiek stanowisko klubu jego do obecnego rządu powinno być opozycyjne, gdyż przez przeprowadzenie sanacji rolnictwo zubożało, to jednak ze względu na interes państwa i konieczność przeprowadzenia dalszych oszczędności, klub mówcy głosować będzie za przedłużeniem.

Pos. Wasinczuk w imieniu klubu ukraińskiego oświadcza, iż klub ukraiński, będący w ostrej opozycji do rządu ze względów zasadniczych, jest przeciwny wszelkim pełnomocnictwom, powołując się na art. 26 Konstytucji, wnosząc, aby Sejm postanowił się rozwiązać.

Pos. Gdysk w imieniu Chrześc. Demokracji oświadcza, iż rozumiejąc wyjątkowe położenie państwa, głosować będzie za pełnomocnictwami.

Również przedstawiciel Narodowej Partii Rob. pos. Popieł wypowiada się za pełnomocnictwami.

Izba przystępuje do rozpraw szczegółowych, w czasie których p. prezes ministrów Grabski oświadcza, że nie chce być posadzanym o zamiar zmniejszenia świadczeń na szkolnictwo powszechne, nie podtrzyma wniosku o ograniczenie państwowej pomocy na budowę publicznych szkół powszechnych do 50 proc. kosztów budowy.

W głosowaniu przyjęto szereg poprawek, m. i. skreślono punkt, upoważniający rząd do zniesienia Ministerstwa Robót Publ. Przyjęto również wniosek, upoważniający rząd do zmiany ustroju terytorialnego województw wileńskiego, nowogrodzkiego, poznańskiego i pomorskiego, skreślono punkt, ograniczający państwową pomoc finansową na budowę państwowych szkół powszechnych do 50 proc. kosztów budowy. Dalej skreślono pełnomocnictwa, dotyczące ograniczenia świat. W ten sposób przyjęto ustawę o pełnomocnictwach w drugim czytaniu.

P. wicemarszałek Osiecki nie zgodził się na postawienie pod głosowanie wniosku pos. Wasinczuka o rozwiązanie Sejmu, gdyż wniosek ten nie pozostaje w żadnym związku z ustawą. Trzecie czytanie ustawy odbędzie się jutro o godz. 3 popoł.

Z komisji sejmowych.

Warszawa, 16. 7. (Pat.) Sejmowa komisja wojskowa pod przewodnictwem pos. Maczyńskiego (ZLN) odbyła w dniu 16 bm. posiedzenie w sprawie obrony naszego wybrzeża i programu budowy floty wojennej przy współudziale p. ministra spraw wojskowych gen. Sikorskiego, admirała Porębskiego, pułk. Petraszkiego i komandora Filamowicza. P. minister Sikorski rozwinął pogląd na znaczenie naszych wybrzeży dla floty wojennej i zabezpieczenia nie tylko korytarza, ale także zabezpieczenia armii i kraju na wypadek wojny. Równocześnie z rozwojem morskich stosunków handlowych i bazy morskiej musi iść troska rządu o ich zabezpieczenie wojskowe nie tylko dla Polski, ale także i jej sojuszników na wypadek ich współdziałania. Admirał Porębski przedstawił dwa programy rozwoju sił morskich. Program maksymalistyczny rozłożony jest na lat 12, który dałby Polsce 3 krążowniki, 6 kontrtorpedowców, 12 torpedowców, 12 łodzi podwodnych i 36 łodzi torpedowych za cenę 650 milionów złotych polskich przy rocznym wkładzie 50 milionów złotych. Drugi program niezbędnych konieczności powinien obejmować 4-letni wysiłek budowlany, któryby zmierzał do tego, aby za 12 i pół miliona złotych dać Odyń podstawę jej obrony lądowej, za cenę zaś

48 milionów złotych dostarczyć krajowi 6 łodzi podwodnych, statku ropowego, warsztatowego i wyposażenia istniejących jednostek morskich wojennych w uzbrojenie i odpowiednie urządzenia.

Pos. Stefan Dąbrowski (Chrz. Dem.) podkreślił w swej mowie, iż każde państwo, a zwłaszcza Polska musi w pierwszym rzędzie dbać o zachowanie i utrzymanie komunikacji morskiej i lądowej z zagranicą. W tym kierunku zaniedbania opinii i czynników odpowiedzialnych są wielkie i winny być naprawione. Komisja wojskowa powołana jest do tego, aby łącznie z obroną granic państwa na lądzie zajęła się problemem obrony tych granic i ze strony morza. Wobec tego pos. Dąbrowski stawia wniosek: Komisja wojskowa wzywa Ministerstwo Spraw Wojsk. do opracowania programu obrony wybrzeży i budowy floty, rozłożonej na najbliższe lata i przedłożenia tego programu całemu ustawodawczemu na najbliższej sesji jesiennej.

Po przemówieniu pos. Załuski (ZLN) oraz posła Sadze-wicza (ZLN) i Maczyńskiego (Chrz. Dem.) wniosek o przedstawienie programu budowy floty został uchwalony jednomyślnie.

Z Senatu.

Warszawa, 16. 7. (Pat.) Po referacie sen. Kasperowicza (bezpartyjny) przyjęto bez zmian 8 ustaw w sprawie zmiany lub sprzedaży nieruchomości państwowych. Również bez zmian przyjęto po referacie sen. Kalinowskiego (Wyzw.) nowelę do ustawy o szkołach akademickich, mającą na celu umożliwienie rozciągnięcia tej ustawy także na krakowską Akademię Sztuk Pięknych.

Sen. Kaniowski (Piast) referował nowelę do ustawy o kwalifikacjach nauczycieli szkół średnich. Nowela ta dotyczy wyłącznie przepisów przejściowych, uwzględniając różnorodne stosunki poszczególnych dzielnic. Rozszerzono termin obowiązywania nauczycieli przy uzyskiwaniu dyplomu i wreszcie uchwalono przepis, iż minister może uzależnić udzielenie dyplomu od władania językiem polskim. Nowelę tę przyjęto bez zmian.

Następnie sen. Średniawski (Piast) referował nowelę do przepisów budowlanych, obowiązujących w b. zaborze rosyjskim. W dyskusji zabrał głos sen. Hempel (ZLN), który wniósł rezolucję, wzywającą rząd do przedłożenia w ciągu trzech miesięcy ustawy budowlanej, odpowiadającej warunkom bezpieczeństwa od ognia.

Po przemówieniu sen. Thulliego (Chrz. Dem.) ustawę ze zmianą komisji przyjęto wraz z rezolucją sen. Hempela.

Z Rady Ministrów

Warszawa, 16. 7. (Pat.) Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 16 lipca br. powzięła następujące uchwały: 1) rozporządzenie w sprawie podziału powiatu Równo na 2 jednostki administracyjne i kreowania powiatu kostopolskiego, tudzież regulacji granic powiatów: Równe, Dubno, Łuck, Ostróg, Krzemieniec i Horochów; 2) rozporządzenie o rozszerzeniu granic gminy wiejskiej Dobromil w powiecie dobromilskim; 3) zatwierdzenie zmian w statucie Krajowego Banku Pożyczkowego poznańskiego krajowego związku komunalnego; 4) przekazanie władzom wojskowym terenu nadleśnictwa Dalezycze, celem urządzenia strzelnicy; 5) rozporządzenie o należytościach za podróże służbowe, delegowania (odkomende-

rowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych; 6) przyznanie dodatku specjalnego w służbie pocztowej, telegraficznej i telefonicznej; 7) projekt ustawy śląskiej, dotyczącej zniesienia dyrekcyj policji w Bielsku oraz zmiany ordynacji gminnej w Bielsku; 8) rozporządzenie Rady Ministrów o uzupełnieniu statutu organizacyjnego Ministerstwa Spraw Wewn. zatwierdzonego uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 marca br.; 9) o zwinięciu urzędu nadzwyczajnego komisarza dla spraw kredytu publicznego i oszczędności społecznych; 10) rozporządzenie w sprawie doraźnej akcji pomocy dla bezrobotnych.

Przesilenie przemysłowe na G. Śląsku.

Katowice, 16. 7. (AW.) „Nowiny Codzienne” donoszą z Dziedzi, że odbyły się tam układy pomiędzy związkiem przemysłu a związkami zawodowymi, w sprawie obniżenia płac robotniczych o 20 proc.

Pracodawcy przedstawili trudne położenie przemysłu żelaznego, przedstawiając cyfrowo straty, jakie po-

niósł przemysł żelazny i nie jest w stanie utrzymać się bez obniżenia zarobków.

Przedstawiciele związków zawodowych kategorycznie sprzeciwili się jakiegokolwiek obniżeniu płac, wobec tego układy zerwano. Delegaci związków zawodowych zwrócili się do Ministerstwa Pracy o interwencję.

Zamknięcie Banku Austriacko-Węgierskiego.

Wiedeń, 16. 7. (AW.) Jeszcze w miesiącu lipcu nastąpi formalne zamknięcie banku austriacko-węgierskiego.

Wszystkie prace związane z likwidacją już zostały zakończone i pozostało jeszcze kilka formalności.

Przyczyny ograniczenia imigracji do Stanów Zjednoczonych.

Prof. politechniki lwowskiej, inż. St. Brwła, który przed kilku miesiącami powrócił z Ameryki, przesyła nam szereg uwag o powodach, które wywołują ograniczenie imigracji europejskiej do Stanów Zjednoczonych.

Ustawa imigracyjna Stanów Zjednoczonych musiała wywrzeć ogromny wpływ na ukształtowanie się stosunków gospodarczych w Ameryce. Robotnicy złączeni w Amerykańskiej Federacji Pracy byli gorącymi zwolennikami ograniczeń, gdyż hipnotyzowała ich nadzieja zwiększonych zarobków.

Raczejwście płaca robotnika jest w Ameryce wyższa niż gdziekolwiek w Europie. Popyt przy równoczesnym ograniczeniu podaży imigracyjnej i przy nieomal wszechpotężnym wpływie organizacji robotniczych (zresztą bardzo dalekich od socjalizmu) musiał doprowadzić do podniesienia płac. Są niektóre kategorie robotników, np. wykwalifikowani murarze (bricklayers), którzy zarabiają obecnie za 8 godzin pracy 12—16 dolarów dziennie. Niewykwalifikowani w każdym razie mają po kilka dobrych dolarów. Takie ogromne zarobki, przewyższające nieraz dochody zawodów rolnych, muszą w konsekwencji ściągnąć do miast pracowników mających mniejsze dochody, a więc w pierwszym rzędzie pracowników rolnych, w drugim murzynów z Południa, w trzecim Meksykańczyków i mieszkańców innych państw amerykańskich, gdy europejska imigracja jest zamknięta.

Odpływ do miast robotników rolnych stanowi dziś jeden z niepożądanych objawów życia społecznego w Ameryce. Datuje się zresztą oddawna, ale w tempie szybkim zaczął się wzmacniać w ostatnich dziesiętnościach lat. Gdy w r. 1890 mieszkańcy miast stanowili jedną trzecią ludności Stanów Zjednoczonych (36,1 proc.), dziś stanowią przeszło połowę (już w r. 1920 — 50,8 proc.), a wzrost ten postępuje z roku na rok. Farmy poprostu pustoszeją. Nawet farmerowi opłaca się przy wielkich zarobkach robotnika opuścić swój warsztat pracy i jako robotnik pójść do miasta, a tembardziej robotnikowi. I gdy w latach ubiegłych jeszcze, choć z trudem, utrzymywała się nadwyżka chętnych do pracy, to w r. 1923 podaż pokryła już tylko 88 proc. zapotrzebowania, co specjalnie zaznaczyło się w rejonach przemysłowych. Miejscami brak ten doszedł do 23 proc. Wiesz nie mogła nadażyć miastom w ich szalonym rozwoju i stała się przedmiotem obaw najwstrętniejszych meżów stanu. Względem ten, a także i sposób prowadzenia gospodarki rolnej, wybitnie ekstenzywnej, spowodował już przed wojną stałe zmniejszenie się eksportu zboża (od r. 1902 do r. 1912 nieomal o 45 proc.).

W drugim rzędzie do miast skierowują się Murzyni, robotnicy stanów południowych, których w Stanach Zjednoczonych jest około 15 milionów. Jest to element przez Amerykanów pogardzany, element, którego zbyt silnego wzrostu Amerykanie się boją, ale który im jest konieczny dla równowagi ekonomicznej. Zwłaszcza stany południowe nie potrafią się bez nich rozwijać. Tymczasem wysokie płace po fabrykach zaczęły ich zwabiać. Z samej Georgii przeniosło się na północ w ubiegłym roku ponad 100 000 murzynów i takaż cyfra corocznie przybywa do Chicago. Wywołuje to niezadowolenie na południu, gdzie ubywa robotnik, i niechęć na północy wśród robotników, którym przybywa konkurent. Wskutek tego w stanach, które zwalczyły w r. 1860 niewolnictwo, poczyna przychodzić coraz częściej do zaburzeń antymurzyńskich. Np. w Chicago w słynnych tamtejszych reżeniach doszło przed paru laty do krwawych rozruchów, podczas których chciano i Polaków spowodować do wystąpienia przeciw nim i głównie działaczowi chrześcijańsko-społecznemu ks. Grudzińskiemu zawdzięczać należy, że ta prowokacja się nie udała.

Wreszcie elementem imigrującym od miast (i do Stanów Zjednoczonych wogóle) są Meksykanie i inni mieszkańcy Ameryki, których bill imigracyjny zupełnie nie dotyka. Ta imigracja rośnie z roku na rok i z miesiąca na miesiąc. W pierwszej połowie 1922 r. przekroczyło granicę suchą 1,271 Meksykanów, zaś w drugiej już 12,000; zaś cyframi temi nie są objęci Meksykańczycy, przybyli do Stanów Zjednoczonych przez porty. To też Meksyk i inne państwa amerykańskie są furką, przez którą różne kompanie okretowe starają się przemycić imigrantów europejskich poza „kwotę”, co zresztą i legalnie jest dopuszczalne, ale dopiero po pięcioletnim pobycie w jednym z tych państw.

Wszystko to jednak wystarczyć może tylko częściowo. Są przemysły, np. budowlany, które doprowadziły do tak wysokich zarobków, że rozwój ruchu budowlanego zaczyna się załamywać. Jaką drogą chce pójść przemysł amerykański? Drogą możliwego zmechanizowania pracy maszynowej, przez ulepszoną organizację — i przez mechanizowanie i wyzyskanie pracy ludzkiej.

Z tem wszystkim można przypuszczać, że te środki nie okażą się wskazane na dłuższy przeciąg czasu. Gdy Ameryka zdoła zasymilować „forejnerów” i zrobić z nich prawdziwych Amerykanów, przypuszczalnie otworzy znów wrota imigracji. Tę sprawę rozstrzygnie tylko interes Ameryki. Protesty Włoch i Rumunji, oburzenie Japonji nie wywrą na jej politykę imigracyjną żadnego wpływu — i dobrze, że Polska w tych protestach udziału nie wzięła.

St. Brwła.

Przedstawiciel polski w Pradze.

Praga, 16. 7. (Pat.) Dr. Karol Beder, charge d'affaires polski opuszcza Pragę, gdzie w ciągu trzech lat reprezentował interes Polski. Tymczasowym następcą jego mianowany został p. Hempel, radca legacji jako charge d'affaires ad interim.

Budowa portu w Gdyni.

Szczegóły umowy. — W r. 1934-yim będziemy mieli port oddany do użytku powszechnego. — Co winni uczynić społeczeństw. — Gdzie nasza flota?

Naczelnik wydziału portowego Ligi Żeglugi Polskiej p. Łęgowski, udzielił nam szczegółowych wiadomości o budowie portu w Gdyni. Ze względu na aktualność tej sprawy dla Pomorza podajemy ten wywiad w następującym:

Jak donosiłmy dnia 4 bm. podpisano umowę o budowę portu w Gdyni między minist. przemysłu i handlu a konsorcjum francusko-polskim. W skład konsorcjum wchodzi znane francuskie firmy budowlane: Hersent, Schneider et Co. i Bagnolles, ze strony polskiej Polski Bank Przemysłowy i inż.: Wł. Rummel i Teodozy Nosowicz. Kierownictwo robót ze strony przedsiębiorcy obejmuje inż. Knut Hoygaard, a naczelnikiem robót z ramienia ministerstwa jest inż. Tadeusz Wenda. Umowa obejmuje więc tylko roboty portowe, nie licząc urządzeń portowych, które będą oddawane w miarę postępu robót. Roboty mają być tak prowadzone, aby można port już stopniowo uruchamiać i eksploatować podczas budowy.

Obecnie można już przez Gdynię przepuszczać, koleją do 3 pociągów dziennie, to jest około 1500 ton dziennie, czyli około 50 000 rocznie. Drugie tyle możnaby z barek przeladowywać.

W r. 1925 przedsiębiorca winien wybudować w myśli umowy 200 metrów nabrzeży i oddać gotowe do eksploatacji, a w r. 1926 — 600 metrów nabrzeży. Roboty objęte umową mają być oddane do użytku w roku 1930. Spłata za port rozpocznie się w r. 1927 i potrwa do r. 1934.

Z urządzeń portowych w pierwszym rzędzie wchodzi w rachubę połączenia kolejowe. Należy położyć drugi tor na linii Sopoty—Gdynia. Należy rozbudować sieć na terenie portowym i rozbudować stację Gdynia. Chcąc się uniezależnić od Gdańska należy pomyśleć o połączeniu kolejowym przez Kartuzy wobec tego, że linia Kokoszy—Gdynia nie nadaje się do przepuszczania dużych i licznych transportów. Z urządzeń portowych należy wymienić zaopatrzenie portu w holownik, dół pływający lub suchy, ogień portowy. Pożądane jest urządzenie w porcie specjalnych elewatorów do zboża i urządzeń do przedładowania węgla. Drzewo nie wymaga specjal-

nych urządzeń składowych i ładunkowych. Dla naftowych produktów konieczne są cysterny i rurociągi, dalej bardzo potrzebne są urządzenia chłodnicze i zwykłe hangary i magazyny.

Umowa przewiduje zatrudnienie w pierwszym rzędzie technicznego i robotniczego personelu krajowego, od czego przedsiębiorca tylko w wypadkach wyjątkowych za każdorazowym zezwoleniem odstąpić może. Ponieważ i przy dostawie materiałów wymagane są materiały krajowe, te postanowienia mogą się przynajmniej w pewnym stopniu przyczynić do łagodzenia bezrobocia i kryzysu gospodarczego.

Cała budowa portu obliczona jest na 50 000 000 złotych, a do wywłaszczenia przeznaczonych jest 700 hektarów.

Budowa portu w Gdyni niewątpliwie skłoni Gdańsk do pokojowej współpracy z Polską.

Licząc dla Gdyni 2,500 000 t., dla Gdańska drugie 2,500 000 t. nie wyczerpiemy bynajmniej naszych możliwości eksportowych i importowych. Stopniowo w miarę urzeczywistnienia, czem Polska z czasem zająć się musi, na Gdańsk pójdą ładunki masowe, bo skierują się na drogę wodną, Gdynię, jako racjonalniej rozplanowaną, modniej urządzonej i lepiej dostępnej od morza, odciągnie od Gdańska ładunki kosztowniejsze, wytrzymujące droższy fracht, do nich należy cukier i produkty żywnościowe łatwo psujące się. Również i statki emigracyjne przerzuci się z Gdańska na Gdynię, bo dojazd do Gdyni wygodniejszy. Część połudn. portu przeznaczona jest dla ruchu handlowego, przyczem i dla rybaków znajdzie się mała przystań, część północna portu ma służyć celom naszej marynarki wojennej. Już obecnie zapoczątkowano tam budowę koszar dla marynarki. Społeczeństwo czeka, aby ten port nabrał życia. Należy stworzyć polski handel zamorski, któryby zapewnił naszym statkom pod banderą polską przewóz produktów naszego kraju i dowóz surowców dla niego. Inaczej statki obce korzystając będą z naszego, pięknie wybudowanego portu, zabierając lwia część korzyści z niego za granicę.

Aresztowanie Centralnego Komitetu młodzieży komunistycznej.

Kompromitujące dowody. — Dokumenty Centralnego Komitetu. — Komuniści tworzą zbrojne oddziały. — I komuniści skarżą się na kryzys finansowy oraz na podwyższenie taryfy kolejowej.

Niedawno podaliśmy wiadomość o aresztowaniu w Warszawie Centralnego Komitetu młodzieży komunistycznej, złożonego niemal wyłącznie z samych żydów.

Obecnie w sprawie tej otrzymaliśmy bliższe wyjaśnienia: Podczas rewizji u aresztowanych znaleziono szereg wysoko kompromitujących dowodów rzeczowych, stwierdzających ich współdziałanie z czynnikami zagranicznymi na szkodę Państwa Polskiego.

Wśród stosu druków, nielegalnych odezw, proklamacji, w tym polskojęzycznych, znalazły również dokumenty Centralnego Komitetu wykonawczego komunistycznej międzynarodówki, pisanego w języku rosyjskim i opatrzone oryginalną pieczęcią. Jest to więc niewątpliwie materiał „importowany“.

Część tych dokumentów, opatrzonych nagłówkiem „sieloretno“, i tytułem „Cirkularne pismo do wszystkich państw“, zawiera opis rozwoju ruchu komunistycznego w poszczególnych państwach.

Szczególny nacisk jest tutaj położony naturalnie na Rosję.

Tendencja tego pisma jest całkiem wyraźna: Z jednej strony zmierza ono do odpowiedniego, jak najwięcej korzystnego, przedstawienia stosunków panujących dzisiaj w Sowdępii, dołączone zaś do owego „cirkularnego pisma“ instrukcje dla lokalnych organizacji komunistycznych — polecają przekształcenie ich na rewolucyjno-bojowe jednostki.

Znaleziono podczas rewizji „Biuletyny komitetu centralnego związku młodzieży komunistycznej w Polsce“ są całkowicie w treści i formie wzorowane na owych „importowanych“ wzorach. Uwagę zwraca biuletyn z dnia 31 maja br. omawiający poważny kryzys finansowy w partii, brak środków materialnych, oraz wypływające stąd trudności w akcji, szczególnie „od czasu podniesienia taryfy kolejowej o 100 proc.“.

Ameryka a stosunki chińsko-rosyjskie.

Waszyngton, 16. 7. (Pat.) „United Press“ donosi z Pekinu, że korpus dyplomatyczny w Waszyngtonie wręczył rządowi chińskiemu notę, dotyczącą projektowanego mianowania rosyjskiego ambasadora w Chinach.

Nota zaznacza, że aczkolwiek korpus dyplomatyczny nie ma zamiaru mieszać się do stosunków chińsko-rosyjskich, to jednak nie wyda własności państwa rosyjskie-

go, leżącej w dzielnicy ambasadorów, za którą to własność korpus dyplomatyczny przyjął odpowiedzialność w roku 1920.

Wydanie tej własności mogłoby nastąpić tylko do rąk przedstawiciela Rosji, uznanej przez wszystkie państwa, któraaby przyrzekła dotrzymanie protokołu, podpisanego w r. 1901 po zakończeniu walki z bokserami.

H. RIDER HAGGARD.

ONA.

Powieść.

(10)

DZIEJE NIEZWYKŁEJ WYPRAWY.

(Tłum. Bron. Falk).

Z kilkoma nazwiskami łacińskimi, zaznaczonymi na czerepie, spotkałem się później rzeczywiście w dziełach historycznych i innych dokumentach. Były to nazwiska, jeśli sobie dobrze przypominam:

Mussius Vindex

Sex. Varius Marullus

C. Fufidius c. F. Vindex

Laberia Pompeiana — Coniunx Macrini

Vindicis

ostatnie, rzecz prosta, nazwisko jakiejś rzymskiej damy.

Zalążam listę, która obejmuje wszystkie łacińskie imiona na czerepie:

C. Caecilius Vindex

M. Aemilius Vindex

Sex. Varius. Marullus

O. Sostius Priscus Senecio Vindex

L. Valerius Cominius Vindex

Sex. Otacilius. M. F.

L. Attius. Vindex

Mussius Vindex

C. Fufidius 1/2 C. F. Vindex

Lichius Faustus

Laberia Pompeiana Coniunx Macrini Vindicis

Marilia Lucilla Coniunx Marvilli Vindicis.

Po rzymskich napisach następuje, według wszelkiego prawdopodobieństwa luka, obejmująca kilka stuleci. Nigdy się już nie dowiemy, jakie były dzieje tego szczątku w tym nieznanym nam okresie czasu i jak przecho- wywano go w rodzinie. Biedny mój przyjaciel Vincey, mówiąc, jak sobie przypominamy, że jego rzymscy przodkowie osiedlili się w końcu w Lombardji i w czasie naje- żdy Karola Wielkiego, przeprowadzili się z nim przez

Alpy zatrzymali czas pewien w Bretanii, skąd dostali się do Anglii, za panowania Edwarda Wyznawcy. Skąd o tem wiedział, nie mam pojęcia. brak bowiem wszelkiej wzmianki na czerepie o Lombardji i Karolu Wielkim, jakkolwiek, jak zobaczymy zaraz, jest wzmianka o Bretanii. Ale idźmy dalej: następnymi szczegółami na czerepie, jeśli pominiemy wielką plamę krwi, czy też jakiejś czerwonej substancji, są dwa krzyże, wymalowane czarną farbą i przedstawiające prawdopodobnie miejsce Krzyżowców i ładny monogram („D. V.“) w szkarłatnym i błękitnym kolorze, wykonany być może przez tę samą Dorotę Vincey, która nakreśliła, a raczej wymalowała wspomniany dwuwiersz. Po jego lewej stronie, zaznaczone ledwie widoczną niebieską farbą, widniały inicjały A. V., a obok nich data 1800.

Teraz kolej może na najciekawszą notatkę na tym niezwykle szczątku z zamierzonych czasów. Nakreślona jest pismem gotyckim ponad dwoma krzyżami, czy też mieczami Krzyżowców i nosi datę 1445. Uważam, że najlepiej będzie, jeśli przedstawie tu facsimile gotyckiego napisu i dla porównania, odpowiadający mu tekst łaciński bez skrótów. Jeden rzut oka wystarczy na stwierdzenie, że autor pisma był dobrym średniowiecznym latynistą. Odnależliśmy również, rzecz ciekawą, angielski przekład łacińskiego, gotyckiego tekstu. Napisany również gotyckimi literami na drugim pergaminie, który znajdował się w kufierku, pochodził widocznie z wcześniejszego okresu czasu, niż pergamin z średniowiecznym łacińskim przekładem greckiego tekstu, o którym będę później mówić.

Uwaga: Przekład czterech powyższych tekstów brzmiałby, jak następuje:

„Szczątek ten, dzieło zaprawdę dziwne i tajemnicze, przywieziony został przez przodków moich z Ameryki, zwanej także Brytanią Mniejszą. Ponieważ pewien światłobliwy duchowny często ojca mego namawiał, aby przedmiot ten zniszczył, utrzymując, że jest dziełem, sporządzonym przez samego szatana czarodziejską i diabelską sztuką, ojciec mój rozbił go na dwie części, które ja jednak Jan de Vincey uchroniłem od zniszczenia i złączyłem tak, jak się obecnie przedstawia w poniedziałek po święcie Niepokalanego Poczęcia. r. p. 1445.

Telegramy.

Posłowie z Chadecji przyjeżdżają na Śląsk.

Katowice, 16. 7. (AW.) Z Warszawy do Katowic przyjechał ma w najbliższych dniach około 20 posłów z klubu Chrześcijańskiej Demokracji, celem zapoznania się z przemysłem górnośląskim. Senator ks. Adamski i poseł Chaciński wygłoszą referaty na temat ogólnej polityki polskiej, w innych miejscowościach Górnego Śląska inni posłowie wygłoszą szereg przemówień.

Echa przesilenia gabinetowego we Włoszech.

Rzym, 16. 7. (Pat.) Zjednoczenie demokratyczno-liberalne wysłało do króla telegram, proszący o interwencję, aby dekret, ograniczający wolność prasy, został skasowany.

Z konferencji prasy państw bałtyckich.

Poznań, 16. 7. (Pat.) Jutro, we czwartek rannym pociągiem z Warszawy przybędą do Poznania przedstawiciele biur i wydziałów prasowych państw nadbałtyckich.

Do Gdańska zjeżdżają się pacyfiści niemieccy.

Gdańsk, 16. 7. (Pat.) Na zaproszenie Ligi praw człowieka w Gdańsku przybędzie tu znany pacyfista niemiecki prof. Quidde, który wygłosi odczyt na uroczystości uczczenia poległych w wojnie światowej.

Z Ligi Narodów.

Berlin, 16. 7. (Pat.) Z Genewy donoszą, że rząd niemiecki ratyfikował oficjalnie w sekretariacie Ligi Narodów międzynarodową umowę z dnia 30 września 1921 r. o ograniczeniu pracy kobiet i dzieci.

Wytwórnice wojskowe.

Warszawa, 16. 7. (Pat.) W dniu 8 lipca odbyło się posiedzenie podkomisji wytwórnicy wojskowych państwowej rady oszczędnościowej pod przewodnictwem pos. Romockiego i w obecności nadzwyczajnego komisarza oszczędnościowego p. wojewody Moskałewskiego. Omawiane były sprawy wytwórnicy wojskowych, przyczem powzięty został szereg uchwał.

Czy Równo jest przeludnione?

Warszawa, 16. 7. (Pat.) W odpowiedzi na interpelację sen. Aleksandra Karpińskiego i towarzyszy z klubu ukraińskiego w sprawie przeludnienia gminy w Równem, p. minister sprawiedliwości przesłał na ręce p. marszałka Senatu pismo, w którym po złożeniu odpowiednich wyjaśnień zaznacza, że nie znalazł powodów do wydania jakichkolwiek zarządzeń.

Jugosławia wobec Rosji.

Wiedeń, 16. 7. (Pat.) Wczoraj podczas przyjęcia dziennikarzy wiedeńskich, minister Ninczicz oświadczył, że osobiście odnosi się z sympatią do sprawy nawiazanie przyjaznych stosunków z Rosją, jednakże w Jugosławii opinia w tej sprawie jest podzielona. Minister nie chce wywierać nacisku na swoich przyjaciół partyjnych.

Minister zaznaczył dalej, że w Jugosławii nie ma miejsca na propagandę komunistyczną i gdyby propaganda taka się pojawiła, to wystąpionoby przeciwko niej z całą surowością.

Na pytanie, jakie stanowisko zajęłaby Jugosławia w razie konfliktu rosyjsko-rumuńskiego w sprawie Bessarabji, Ninczicz odpowiedział, że uważa wojnę rosyjsko-rumuńską narazie za niemożliwą. Zdaniem ministra i na przyszłą metę nie należy się jej spodziewać, jeżeliby jednak doszło do konfliktu, to Jugosławia zachowałaby wobec Rumunii życzliwą neutralność.

Zagłul pasza jest zdrowy.

Kair, 16. 7. (Pat.) Zagłul pasza opuścił w dniu dzisiejszym klinikę, do której został przewieziony po zamachu w dniu 12 bm.

Następna i przedostatnia notatka pochodziła z czasów Elżbiety i nosiła datę 1564 r. „Bardzo dziwna historia, którą ojciec mój przypisał życiu; albowiem w czasie poszukiwań na wschodnim wybrzeżu Afryki okret jego zatopiony został przez galere portugalską z Lorenzo Marquez, a on sam zginął — Jan Vincey“.

Wreszcie ostatnia uwaga, zrobiona widocznie, sądząc po stylu, przez jakiegoś przedstawiciela rodziny w połowie osmnastego stulecia. Był to przekreślony cytat znanych wierszy z „Hamleta“, które brzmiały: „Jest więcej rzeczy na niebie i ziemi, niż się ich śniło naszym filozofom, Horacy“.

Pozostawał do zbadania teraz jeszcze jeden dokument, a mianowicie stary, gotycki przekład na średniowieczną łacinę napisu greckiego, nakreślonego na czerepie wielkimi literami. Przekładu tego, jak zobaczymy, dokonał, podpisując go własnym nazwiskiem, pewien „uczony“, Edmund de Prato (Edmund Pratt), licencjant prawa kościelnego w Kolegium Exeter w Oxfordzie, który właściwie był uczniem Grocyna, pierwszego nauczyciela języka greckiego w Anglii (**). Bezsprzecznie, że wieść o tej nowej nauce musiała obić się o uszy ówczesnego Vincey'a, być może tego samego Jana Vincey'a, który przed laty ocalił szczątkę od zniszczenia i nakreślił gotycki napis na czerepie w 1445 r., bezsprzecznie, że musiał pośpieszyć do Oxfordu, aby się przekonać, czy nie ułatwi mu ona rozwiązania zagadki tajemniczego pisma. (Ciąg dalszy nastąpi.)

*) Uwaga: Szczegółem, który każe mi odnieść datę tej uwagi do połowy XVIII wieku, jest okoliczność, że dziwnym trafem, posiadam kopie „Hamleta“ sporządzone około 1740 r., w której zacytowane wiersze przekreślone są w ten sposób; jestem pewny, że Vincey, który nakreślił je na czerepie, słyszał je w tym czasie właśnie tak przekreślone. W rzeczywistości brzmi, jak następuje:

Jest więcej rzeczy na niebie i ziemi, Horacy,

Niż się ich śniło naszym filozofom.

L. H. H.

**) Uwaga: Grocyn, nauczyciel Erazma, uczył się greckiego pod kierownictwem Chalcondylasa Bizantyńczyka w Florencji i wykładał zrazu w Exeter College w Oxfordzie w 1491 r. — Wydaw

Brat zabija brata...

Skutki pijanstwa. — Śmierć ofiary.

Przykry spełnić musimy obowiązek dziennikarski. Przykry, albowiem sprawozdanie zdać musimy ze zbrodni, która miała miejsce w nocy z 14 na 15 b. m. i której ofiarą padło życie młode, pełne nadziei... Przykry dla tego, że znowu skalala niepoczytalność jednostki honor armii, którą widzieć chcemy nieskalaną.

Nie wątpimy, że władze wojskowe z całą surowością prawa wkroczą przeciwko winnemu i że stanie się zadość surowej i bezwzględnej sprawiedliwości!

W interesie armii, w interesie sprawiedliwości, w interesie domagającej się surowego, sprawiedliwego sądu publiczności.

Dnia 15 tłumy ludności zwiedzały ulicę Szkolną, gdzie kałuża krwi, ciągnąca się w szerz jezdnii, wskazywała miejsce zajścia, którego szczegóły krew ścinała w żyłach. Zgrozą i oburzeniem przejści świadkowie zbrodni opowiadają ciekawym bliższe szczegóły zajścia. Pokazują schodki przy ulicy Murowej, gdzie ofiara zbrodni krwią zbroczona doznawała pierwszego opatrunku samarytaninów obywatelskich. Kobiety stoją lży w oczach, gdy opowiadają — jak mordował kolega kolegę...

Oto opis nagi zajścia, jaki nam dają świadkowie wiarygodni:

W nocy z 14 na 15 o godzinie 1/4 rano na narożniku ulic Grobłowej a Szkolnej zauważono czterech wojskowych w towarzystwie pewnej damy. Dwaj oficerzy z damą oddalili się powoli w kierunku Klasztornej ulicy. Jeden z nich przystanął na narożniku ulicy Szewskiej i Szkolnej.

Dwaj pozostali oficerzy, rotmistrz Masalski i porucznik Bierzyński toczyli ze sobą dalej dość ożywioną rozmowę. Zauważono, że porucznik Bierzyński wyjmując z kieszeni pudełko z papierosami i podaje pudełko rotmistrzowi. Obaj są pijani. Porucznik B. zatacza się i gestem pijackim macha ręką przed twarzą rotmistrza. Świadkowie słyszą słowa: „Rotmistrzu, pójdziemy lepiej do domu!”

Słowa powyższe powtarza poraz drugi. W tym momencie cofa się rotmistrz, dobywa szablę i tnie z całym rozmachem porucznika B. szablą przez rękę. Zauważamy tutaj, że porucznik B. jest bez broni. Porucznik B. zatacza się i pada jak długi na ziemię.

Wtedy, póżro wdryga się to pisać, rotmistrz Masalski leżąc na ziemi i odruchowo zasłaniającego się ręką i czapką porucznika tnie kilkakrotnie przez głowę, przez szyję. Od rozmachu uderzeń sypią się skry.

Hałas budzi okolicznych mieszkańców. Z okien krzyczą kobiety! Padają słowa zgrozy, oburzenia. Dzieci zerwane ze snu płaczą, mdleją...

W tym momencie nadbiega jeden oficer i woła do rotmistrza: „Panie rotmistrzu, co pan robi?” Rotmistrz Masalski obraca się wtedy do oficera i zamierza się nań z szablą w ręku.

Oficer dobywa szablę. Nadbiega wyż wspomniana dama, ciągnie oficera za rękaw i oboje oddalają się pośpiesznie.

Porucznik B., krwią zbroczony, wlecze się aż do narożnika ul. Murowej i pada tam na schody. Krew bucha z ran strumieniami...

Wszysto to działo się błyskawicznie.

Zbiega na dół z domu, gdzie z okna pierwszego piętra obserwował to zajście, pan W. i woła do rotmistrza (który schyla się nad swą ofiarą i żąda od niej, „ażeby nie robiła głupstwa i wstała” i cynicznie ją „pociesza”: „przecież ci lba nie urwałem!”):

— Panie Rotmistrzu! Kto porabiał tego człowieka?

Rotmistrz: To ja go porabiałem bo mię obraził.

Pan W.: Czem on mógł pana obrazić jako kolega broni i, gdyście się całą noc razem bawili?

Rotmistrz: Sukinsynie! Opatruj mi go zaraz.

Zbroczony krwią rotmistrz triumfująco rozgląda się wokół, uśmiechając się, otrząsa krew, spływającą z rąk.

Pan W. ręcznikiem zawiązuje głowę porucznika B., alarmuje policję, która nadbiega i która teraz nieszczęśliwego, zmasakrowanego, przeprowadza a raczej przenosi na odwach.

Konduktowi towarzyszy „zwyczajnym” krokiem rotmistrz Masalski...

Tyle sprawozdanie naocznych świadków.

Dnia 15 cieszy się rotmistrz Masalski wolnością. Przed południem odwiedza ofiarę swą w rejonowym szpitalu. Wieczorem bawi się w lokalu...

Dnia 16 dowiedzieć się nie możemy, czy rotmistrza aresztowano. Otrzymujemy za to pocieszające wiadomości z kompetentnego źródła, że „stan zdrowia porucznika B. nie budzi obaw”. „Wylży się, za jakiś tydzień, wszystko będzie w porządku”...

Popołudniu dnia 16 porucznik Bierzyński wyzionął ducha. — Nie żyje!...

Podajemy opis całego zajścia po głębokim namyśle, świadomi odpowiedzialności, którą bierzemy na siebie. Nie czynimy tego dla sensacji! Czynimy to z poczucia obywatelskiego, które zdaje sobie sprawę z tego, że nie podrywa bardziej autorytetu, jak zamieszczanie podobnych zają kolportowanych i paczonych następnie pantoflową pocztą. Opisem tym chcemy też stanąć w obronie korpusu oficerskiego, któremu pomóż pragniemy w wyeliminowaniu osobników, które jego godność kalają. Opisem tym zmusić chcemy władze i tych, którym interes armii, interes państwa jest powierzony, ażeby nieubłaganą ręką zabrali się do wytypowania podobnych objawów i ażeby raz wreszcie stwierdzono, że w naszej Polsce nie wolno przelewać krwi brata, drogą krwi, która należy się Ojczyźnie i którą szafować nie wolno w zbrodniczy sposób komukolwiek.

Podajemy powyższy opis i dlatego, że w tej nieszczęsnej nocy nie był on jedyny! I na innym miejscu rąbano się także szablami, rozegrała się scena, jak wyjęta z junackich, buńczucznych pamiętników Chryzostoma Paska.

Gdy słowa powyższe piszemy, dzwoni do nas zgromadzenie obywateli i podaje fakty o zajściu, które wydarzyło się tej nocy przy kōściele garnizonowym...

Czy Polska stoi nierządem? Czy psychoza wojenna dziś jeszcze owładnęła umysłami? Czy nie ma ratunku? Czy nie będzie spokoju?...

Po Mszy św. tradycyjne ugoszczenie biednych na sali parafialnej.

Sposobność do spowiedzi będzie w piątek, dnia 18 lipca o godz. 8 wieczorem.

(—) Towarzystwo Czytelni dla kobiet. Pielgrzymka do Częstochowy dla członkiń Tow. Czytelni dla Kobiet dnia 24 sierpnia. Koszty podróży koleją Grudziądz — Częstochowa tam i z powrotem 23 złp. Adres i połowę kwoty trzeba złożyć do dnia 20 lipca u zastępczyni przew. p. Krzywińskiej, ul. Stara 11, drugą zaś połowę należy złożyć na zebraniu miesięcznym dnia 4 sierpnia. Osoby dotąd do Towarzystwa nie należące, mogą po zapisaniu się na członków w wyżej podanym czasie, również w pielgrzymce wziąć udział. — Ostatnie wiadomości dotyczące pielgrzymki ogłosił się na przyszłym zebraniu miesięcznym i w prasie.

Za Zarząd: H. Kruszonowa, przewodnicząca.

—** Pożegnania ks. Kurlanda nastąpi jutro o godz. 7.30 wieczorem na salce przy kościele farnym. Ks. Kurland prezes robotników katolickich odjeżdża, przeto spodziewamy się, że wszyscy, którym praca usługa prezesa tegoż towarzystwa była wspólnym umiłowaniem zjawia się na uroczystość pożegnania.

—** Ćwiczenia Związku Podoficerów Rezerwowych Z. R. Polskiej Koło Grudziądz odheda się w sobotę dnia 19 lipca br. o godz. 7½ wieczorem w ogrodzie przy Szwalnicy przy ulicy Strzeleckiej. Przybycie wszystkich członków jest konieczne, ponieważ Związek Podoficerów Rez. bierze udział w niedzielę dnia 20 lipca br. w obchodzie Grunwaldzkim.

Zarząd Związku donosi wszystkim członkom, że w przyszłości ćwiczenia Związku Podofic. Rez. będą się odbywać co tydzień w każdą sobotę wieczorem o godz. 7-mej.

—** Z Związku Towarzystw Kupieckich donoszą nam: W środę dnia 16 lipca 1924 r. za inicjatywą Związku To-

warzystw Kupieckich w Poznaniu nastąpiło w Tuszewie spotkanie przedstawicieli Zarządów Głównych trzech organizacji Kupieckich z Polski Zachodniej a mianowicie: Związku Towarzystw Kupieckich na Pomorzu, Związku Tow. Kup. z siedzibą w Poznaniu i Zw. Tow. Kup. na obwód Nadnotecki, reprezentujący przeszło 80 Towarzystw i 1000 członków, celem uzgodnienia przeprowadzenia pewnych zasadniczych postulatów sfer handlowych. Po 7-ko godzinnych obradach uchwalono przed rozjechaniem się podać do wiadomości następujący komunikat:

„Obecne przesilenie gospodarcze zmusza organizacje zawodowe do skordynowania swej pracy i swych zabiegów i władz centralnych, mających na celu ochronę naszych warstwow pracy przed niemiłkionymi wstrząsami. Postulaty kupiectwa nie zawsze spotykają się z należytem zrozumieniem ze strony rządu, a często dlatego, że bywają wysuwane przez poszczególne organizacje oddzielnie. Na dzisiejszym posiedzeniu uchwalono więcej jak dotąd współdziałać między organizacjami Polski Zachodniej i w tym celu stworzono „Radę Związku Towarzystw Kupieckich Polski Zachodniej” z sekretariatami w Poznaniu, Bydgoszczy i Grudziądzu. Z Związkiem Towarzystw Kupieckich na G. Śląsku podjęto rokowania, które w najbliższych dniach doprowadzą prawdopodobnie i te organizacje do współpracy. Nowo stworzonej Radzie przekażano cały szereg zasadniczych spraw do załatwienia, co do których nastąpiło porozumienie; do tego należą: reprezentacja w Komitecie Celnym i w Państwowej Radzie Gospodarczej; ściślejsza współpraca i porozumienie z klubami sejmowym w sprawach gospodarczych, kilka wniosków wielkiej wagi do ustawy przemysłowej, sprawa podatku przemysłowego, różniczkowanie patentów, ustawa o lichwie wojennej, sprawy socjalne, kredytowe, współpraca w lzbach handlowych, i sprawa wewnętrznej organizacji. Rada będzie również wyrazić opinię tutejszego kupiectwa w Naczelnej Radzie Kupiectwa całej Polski. Aż do następnego zebrania Rady, które odbędzie się z kolei w Bydgoszczy, załatwiać będzie główną korespondencję sekretariat w Grudziądzu przy Związku Towarzystw Kupieckich.

Obradom przewodniczył prezes tego Związku p. Tadeusz Marchewski.

REKLAMA.

Teatr świetlny „Orzeł” wyświetla od dziś, tj. czwartek 17 bm. do niedzieli włącznie wielką premię, na którą złożył się:

1. 3-dla i przedostatnia seria fenomenalnego obrazu „Stanley w Afryce” p. t. „Sultanka dzięki dżungli”. — Seria ta pod względem wykonania technicznego, gry artystów, precyzyjnych zdjęć z natury, wyróżnia się bardzo od poprzednich serii.

„Jej pierwszy grzech” — przepiękny dramat z życia młodej kobiety, o głębokiej treści. Protagonistka roli głównej jest słynna ze swej piękności Lee Parry, odtworzyła rolę tytułową monumentalnego filmu pt. „Mama Vanna”.

A zatem zapraszamy wszystkich na dzisiejszą premię do kinoteatru „Orzeł” na godzinę 8.10 wieczór.

Ruch towarzystw.

(—rt) Tow. Sportowe „Olympia”. Na zwyczajne kwartalne zebranie towarzystwa, odbyć się mające w piątek, dnia 18 bm. o godz. 8-mej wieczorem w lokalu zebrani Hotel Kellam zaprasza niniejszem wszystkich członków 853 Zarząd.

(—rt) Wydział Panien (którego nazwa zmieniona została na ostatnim zebraniu na „Koło Panien przy Czytelni dla Kobiet”), urządza w niedzielę dnia 20 bm. wycieczkę do Rogoźna. Wyjazd o godz. 7.40 rano, przyjazd o godz. 9-mej wieczorem. Punkt zborny — dworzec tutejszy.

Z Pomorza.

—** JELEŃ, dnia 13 lipca. (Zebranie Związku Zawodowego Osadników Rolnych Kres. Zachodn.). Zebranie zagał prezesem Pochwaleniem Pana Boga prezesa powiatowego p. Nowak z Opalenia, podając do wiadomości o odbyć się mającym zebraniu Gł. Zarządu i prezesów powiatowych 16. 7. w Grudziądzu. — Zachęcał członków do obchodu grunwaldzkiego, podnosząc wagę i znaczenie tegoż obchodu. Następnie nastąpił wybór delegata na zebranie do Grudziądza, na które wybrano p. Wernera z Jeleń. Po wyczerpaniu porządku obrad zamknął zebranie pochwaleniem Pana Boga prezesa pow. p. Nowak, P-ka.

—** SZYNWALD, dnia 13 lipca. Zebranie lokalne Związku Zaw. Osadn. Roln. Kresów Zach.). Zebranie zagał prezes p. Słupski pochwaleniem Pana Boga, udzielając głosu prezesowi powiatowemu p. Kapuścińskiemu, który w dłuższym przemówieniu omówił położenie nasze (osadników polskich) Szczególnie ubolewał mowa nad partyjnością wśród osadników polskich w Szynwaldzie i małym zainteresowaniem się Związkiem. Następnie informuje p. prezes, że była wysłana delegacja z prezesem związkowym p. Kurowskim do Warszawy, która omówiła sprawę osadników i bardzo dodatnie zajęła stanowisko w obronie osadników. Szan. mowa gorąco zachęca do składek na rzecz Związku, które wynoszą tylko 1 funt żyta z morgi. Przemawiali jeszcze pp. wójt prezes Słupski, Matulewski z Rogoźna i wielu innych. W końcu prezes p. Słupski dziękuje prezesowi powiatowemu p. Kapuścińskiemu jako i p. Matulewskiemu z Rogoźna za łaskawe przybycie i pomoc w organizowaniu naszego Związku i zamyka zebranie pochwaleniem Pana Boga. P-ka.

—** SUNIN, dnia 13 lipca. Zebranie lokalne Związku Zawodowego Osadn. Roln. i Zarządu powiat. Zebranie zagał prezes powiatowy p. Pasłowski pochwaleniem Pana Boga i odczytaniem porządku obrad, który zebrani bez zmiany przyjęli. Po dłuższej dyskusji uchwalono poprosić Gł. Zarząd o zwołanie walnego zebrania na pow. Starogardzki (walne zebranie powiatowe zwołuje Zarząd Powiatowy Z. Z. O. R. tylko w porozumieniu z Gł. Sekretarjatem Z. Z. O. R. w Grudziądzu). P. prezes gorąco zachęcił członków do składowania na rzecz Związku i zamknął zebranie hasłem: „Cześć O. sadnictwu Polskiemu!”. P-ka.

—** TORUŃ. Pożar zniszczył w Czerniewicach 2 stodoły oborę i stajnię z całym zbiorem siana i z maszynami. Pożar wznicił piorun.

Urząd wojewódzki — o przeniesieniu którego do Bydgoszy donosił szukający sensacji „Ekspress Pom.” — pozostał, jak zapewnia „Słowo Pomorskie” — nadal w Toruniu. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wcale sprawy tej nie rozpatrywało.

—** CHELMNO. (Niezwyczajna kradzież). W ostatnich dniach niewyśledzeni dotychczas sprawcy wtargnęli do dworu w Wabczu i skradli rzeczy dużej wartości pieniężnej i zabytkowej. Między innymi skradziono kilka ośmioramiennych kandelabrow, srebrne serwisy, zastawy kłd. Srebra znaczone są monogramem A. S. i K. S.

—** KUZNICA, półwysp Hel (Ofiara kąpieli). Przed kilkoma dniami utonęła w morzu w czasie kąpieli pewna 16-letnia panienka, narazie niewiadomego nazwiska.

—** CHOJNICE. (Aresztowanie). Policja przyaresztowała służącą M. O., posadzoną o zabójstwo noworodka. Obwiniona twierdzi, że noworodek przyszedł przedwcześnie na świat, co stwierdzić mają dalsze dochodzenia.

Wiadomości bieżące.

Kalendarz: Piątek Szymona z lip. Wschód słońca 4.1 wschód 8.11. Wschód księżyc 9.26 zachód 6.17.

—** Teatr Miejski. Dziś wieczorem o godz. 8.15 premiera jednej z najgłośniejszych fars Moncey'a p. t. „NACZELNIK TO JA”. Na rozhułanie tej farsie można się ubawić i uśmiać do syta. Ma ona tyle szczerego, choć niewybrednego humoru, że śmiech towarzyszy jej przez drugi i trzeci akt nieprzerwanie. Mała stacyjka kolejowa, ze swym codziennym gwarem i ruchem przez pół uchylone drzwi widać, jak na peron zajeżdża pociąg, światła migają, maszyna syczy, coś za nastroj! W głównych rolach biorą udział pp. Turońska, Weissowa, Kostecka, Lisicka, Norwidówna, Strycki, Oldero-wicz, Szczerbowski, Ilcewicz, Jóźwicki, Maciejewski, Stańczyk i inni. Reżyserję prowadzi p. Lenk.

Pomimo trudności technicznych, jakie wychodzą z założenia szczupłych ram oraz braku środków techniczn. dyrekcja nie szczędziła mozołu i pracy, aby dać publiczności poznać najnowsze dzieło scen paryskich i warszawskich.

Kto chce się śmiać — niech przybywa na „Naczelnika”.

W piątek i sobotę „NACZELNIK, TO JA”.

Sprzedaż biletów czynna w kancelarii teatru oraz w Wielkopalcie.

—** Echa wiadomości pod tyt.: „Polska akuratność i punktualność”. Ks. prob. Heese z Szembruka prosi nas, byśmy podali, iż on jest autorem wiadomości powyższych.

—** Konferencja Pań św. Wincentego a Paulo za-wiadania wszystkie członkinie, opiekunki i biednych, że w sobotę, dnia 19 bm. odprawi się jak co rok o godzinie 8-mej Msza św. i wspólna Komunia św.

... **Likwidacja (Likwidacja spekulacji).** Apteka obokrajowca Ingona Gerstla została wraz z domem i zapasem towarów zlikwidowana.

... **TUCHOLA.** (Kłótnia w sprawie naszego miasta). Do naszego przastarego grodu ma zawitać na początku sierpnia Prezydent Rzeczypospolitej, aby następnie udać się do powiatu chojnickiego. Przygotowania na przyjęcie są ożywione. Utworzył się osobny komitet, który ustali szczegółowy program i starać się będzie o godne przyjęcie najwyższego dostojnika państwa.

Pożar zniszczył stodołę i stajnię właściciela Jana Głazki. Ogień powstał podobno wskutek nieostrożności przy pieczeniu chleba.

... **LUBAWA.** (Pięć tysięcy złotych na rzecz P. L. O. P. P.). Sejmik powiatowy powiatu lubawskiego — na posiedzeniu w dniu 11 czerwca br. — uchwalił jednorazową subwencję na rzecz P. L. O. P. P. w wysokości zł. 5 000 (pięć tysięcy).

Podając powyższe do wiadomości publicznej, składam niżej Sejmikowi i Wydziałowi Powiatowemu w Nowemiejscie — imieniem Zarządu P. L. O. P. P. serdeczne podziękowanie.

Dotychczas subwencję przyznawały powiaty: sepoleski, wabrzeski, pucki i lubawski. (—) Walerjan Zapala.

... **STAROGARD.** Przyszły transport górników, robotników i robotników do fabryk oraz robotników rolnych wyjeżdża ze Starogardu do Poznania dn. 16-go lipca br. Górnicy w wieku do 45 lat, robotnicy do kopalni w wieku do 36 lat, robotnicy fabryczni w wieku do 40-ci lat, robotnicy rolni w wieku do 45 lat. Wszystkie inne warunki jak dawniej. Zgłoszenia przyjmuje Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Starogardzie.

... **SKARŻEWY.** (Sprawa Szkoły Wydziałowej). Zebranie Rady Miejskiej w dniu 9. bm. zawierało na porządku dziennym tylko jeden punkt, a mianowicie kwestię szkoły wydziałowej. Szkoła Wydziałowa z dniem 1 lipca br. zostaje zlikwidowana. Miasto, a w szczególności rodzice, posyłający swe dzieci do wymienionej szkoły, zostali tem zaskoczeni i w sprawie tej wyjechała delegacja, składająca się z trzech osób do Kuratorium Szkolnego w Toruniu i do Ministerstwa w Warszawie, celem wyjaśnienia potrzeby utrzymania Szkoły Wydziałowej na tutejszych najbardziej zagrożonych kresach. Ministerstwo po wysłuchaniu delegacji przyrzekło ja nadal pozostawić i przyznać wyjątkową zapomogę kresową, o ile będzie odpowiednia liczba uczniów. Rada Miejska po obszernym i szczegółowym debатовaniu nad wymienioną kwestią w szczególności zaś nad warunkami utrzymania sił nauczycielskich, postanowiła jednomyślnie projekt Magistratu poprzeć. — Jest więc nadzieja, że Szkoła Wydziałowa pozostanie i po wakacjach swe dawne życie rozpocznie.

... **PUCK.** (Teatr toruński w Pucku). Publiczność pucka nie może uskarżać się w tym roku na brak urozmańcenia w bezonnie letnim. Kilkanaście przedstawień amatorskich, występy operetki z Inowrocławia, koncerty orkiestry dowództwa floty w parku nad morzem oraz Teatr miejski z Torunia, który ostatnio w dniach 8, 9 i 10 bm. najchętniej w pamięci puczani się zapisał, przyczyniły się, że dotychczas monotonne, niżej nie wspomniany życie Pucka zaczęło się nieco ożywiać.

Z całej Polski.

... **BYDGOSZCZ.** (Ofiara kapieli). W jeziorze jezińskim w Brzozie utonął mł. niedzieli podczas kąpieli 21-letni urzędnik bydgoskiego Banku Związku Spółek Zaobrobkowych, Józef Szafranski, pochodzący z Inowrocławia. Przypuszczają, że powodem utonięcia był uder sercowy, spowodowany zbyt długim odpoczynkiem na ławce w kąpielisku.

(Smutny obrządek). W sobotę o godz. 3 popoł. odbył się pogrzeb ofiary katastrofy lotniczej, sp. Zbigniewa Łodzińskiego, kapłana-kawalera orderu „Wirtuti Militari”. Na kadłubie samolotu, przymocowanym do lafety armatniej, ułożono trumnę ze zwłokami kapłana Łodzińskiego. Zwolna przy dźwiękach orkiestry 62 pp. posuwał się kondukt pogrzebowy, prowadzony przez ks. kap. majora Wisniewskiego; poprzedzał go szereg żołnierzy, niosąc wieńce, oraz na poduszce wysokie oznaczenie zmarłego: „Wirtuti Militari”. Za trumną postępowała najbliższa rodzina zmarłego, dalej szkoła lotnicza w kościele i prawie cała Bydgoszcz, która wyległa oddać ostatnią przysługę ofierze swego obowiązku. Kondukt pogrzebowy przetrwał mijając Odańską i Na Groby: przed bramą cmentarną zatrzymał się. Koledzy zmarłego wzięli trumnę na ramiona i zaniesli na miejsce wiecznego spoczynku. Po odprawieniu żałobnych modłów, w chwili, gdy trumnę spuszczano do grobu, kompania 62 pp. oddała salwy honorowe. Na świeżo usypianej mogile zatknęto krzyż ze smig aeroplanowych — widomy znak pracy zmarłego na polu lotnictwa, która przerwała nie jego młodego życia.

... **KRUSZWICA.** (Zgon). W środę 9 bm. zmarł znany na całym prawie Kujawach i ogólnie szanowany obywatel kruszwicki, sp. Jan Nepomucen Białecki, pozostawiając liczną rodzinę porażoną w smutku.

... **WARSZAWA.** (Tajemnicze postrzelenie). W sobotę w godzinach porannych w Warszawie otrzymało alarmująca wiadomość, iż w nocy jacyś, niewykryci dotąd osobnicy chcieli dokonać zamachu na korytarzach i uciekając, raniili śmiertelnie wydawcę polskiej politycznej, Tomasza Jaczurowskiego. Po zacierpieniu wiadomości u źródła, wyjaśniło się, iż wydawca Jaczurowski został postrzelony w nocy przez dwóch podejrzanych osobników, których ranił Jaczurowski zatrzymał i chciał wyegzekwować. Opryski dali do wydawcy kilka strzałów, którymi go ciężko ranił. Mimo energicznych poszukiwań zbrodniarzy narazie nie wykryto (Wyznaj ministra do Gdyni). Minister Kiedroń w towarzysztwie Chrzanowskiego udał się do Gdyni i na Pomorze na inspekcję w związku z budową portu w Gdyni.

... **WARSZAWA.** (Ofiarom Pilsudskiego). B. naczelnik państwa z pensji majowej przeznaczył 729,84 zł. na uniwersytet Batores w Wilnie; 200 złotych na schronisko dla sierot po legionistach w Rabce. Z czerwcaowej pensji 900 złotych złożył na uniwersytet w Wilnie, 29,84 zł. na ochronkę w Rabce 120 dolarów przysyłanych z Ameryki dla inwalidów dla b. legionistów.

... **ŁÓDŹ.** (Obuwie taniej). Wysokie koszty wytwórczości towarów przemysłowych w Polsce grożą nam bardzo ciężkim przesileniem na polu gospodarczym. I tak np. donoszą, że niemieccy właściciele cukrowni zaproponowali Polsce, aby buraki polskie wywozić do Niemiec, za co oni gotowi dostarczać nam cukru o 30 proc. tańszego od wytwarzanego cukru w Polsce. Podobnie brzmi wiadomość która nadchodzi z Łodzi. Oświadczeniem dziwnych machinacji szewców i handlarzy obuwia ceny obuwia w Polsce w stosunku do cen przedwojennych doszła do absurdu i przekroczyła granice możliwości i przyzwyczajenia. To też, wielu handlujących obuwem wprowadziło do Polski obuwie zagraniczne wiedeńskie, które w sprzedaży (po opłacie cła) kalkuluje się o 40 do 50 proc. taniej od obuwia krajowego! Do Łodzi sprowadzono już wielkie zapasy najnowszych fasonów obuwia wiedeńskiego, wobec czego szewcy łódzcy obniżyli cenę obuwia krajowego o 20 do 25 procent.

Tragedja artystów polskich w Paryżu.

Paryż, 16. 7. (Pat.) Stanisława Umińska, artystka Teatru Polskiego, zabiła w szpitalu swojego narzeczonego Jana Zyznowskiego, literata, który był chory na nieuleczalną chorobę.

Sprawczyni tragicznej zbrodni oświadczyła, że chciała w ten sposób położyć kres fizycznym i moralnym cierpieniom swego narzeczonego.

Wobec słabego stanu fizycznego Umińskiej, komisarz policji umieścił ją w szpitalu, zawiadamiając o tragicznym zajściu konsula polskiego.

Paryż, 16. 7. (Pat.) O tragicznej śmierci krytyka artystycznego Jana Zyznowskiego nadchodzą następujące dalsze szczegóły.

Zyznowski leczył się w szpitalu Paul Brousse na raka wątroby. Wczoraj odwiedziła go jego narzeczoną Stanisława Umińska, która wyjąwszy rewolwer i przyłożywszy go do skroni, wystrzeliła, raniąc Zyznowskiego śmiertelnie. Umińska oświadczyła, że działała na prośbę Zyznowskiego, który błagał ją o skrócenie swych cierpień.

Z ostatniej chwili.

Prawo azylu w Polsce.

Warszawa, 16. 7. (Pat.) Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządzeniem z dnia 30 czerwca br. przyznało wszystkim osobom, korzystającym z prawa azylu Rzplitej Polskiej prawo swobodnego wyboru miejsca zamieszkania i swobodnego poruszania się na terenie państwa z pewnymi ograniczeniami dla

województw łwowskiego, tarnopolskiego, stanisławowskiego, wołyńskiego, poleskiego, nowogrodzkiego i okręgu administracyjnego wileńskiego. Osoby, pragnące skorzystać z tego prawa również na terenie wymienionych województw powinny zwrócić się o pozwolenie do odpowiedniego wojewody.

Thugutt nie przyjmie teki.

Warszawa, 17. 7. (A. W.) Na wczorajszym posiedzeniu klubu „Wyzwolenia” pos. Thugutt oświadczył, że jeszcze w zeszły czwartek zaproponowano mu objęcie teki. Pos. Thugutt zastrzegł sobie czas do namysłu obecnie zaś odstąpił od zamiaru objęcia teki.

Wobec tego, że premier obstaje przy koncesji oddania teki oświadczył St. Grabskiemu mogą wyłonić pewne trudności.

Pos. Thugutt ze względu na zły stan zdrowia i wzmocnienia w klubie niechęć do jego zamiaru — zrzeka się dalszej pracy i ustępuje.

Na posiedzeniu klubu nie tylko złożył prezesurę ale i wystąpił z klubu.

Wiadomość ta była w klubie tak niespodziana, że pierwotnie nie wierzono jej.

Thugutt powtórzył ją parę razy dziennikarzom.

Warszawa dla bezrobotnych.

Warszawa (AW). 17. 7. W celu osiągnięcia środków na pomoc dla bezrobotnych, Magistrat ma zamiar podwyższyć ta-

ryfę tramwajową z 15 na 20 groszy i osiągnięty z tego sumy, około 200 000 złotych użyć na zatrudnienie bezrobotnych

W sprawie likwidacji majątków.

Warszawa, 17. 7. (A. W.) Wczoraj delegaci Z. N. L. Chrześc. Dem.; N. D.; N. P. R. byli u premiera. Pos. Marian Seyda przedstawił sprawę wobec pogłosek, jakoby rząd zamierzał ściągnąć zobowiązania Kozickiego w sprawie likwidacji majątków niemieckich.

Premier odpowiedział, że takiego postanowienia nie powzięto i niema zamiaru usunięcia Polaków z ziemi nowo nabytej, natomiast postanowiono poczynić w Poznaniu kroki celem wstrzymania likwidacji 13 obiektów przyznanych po terminie 14 marca.

Wrażenia wynurzeń lorda Parmoora.

Berlin, 16. 7. (Pat.) Korespondent warszawski „Sozialdemokratischer Dienst” streszcza w depeszy z Warszawy wrażenie, jakie wywołały w Polsce podane przez P. A. T. wynurzenia lorda Parmoora, cytując odpowiednie ustępy prasy polskiej.

W związku z tem redakcja „Sozial-Parlamentarischer Dienst” w dzisiejszym wydaniu oświadcza, iż wspomnia-

na rozmowa jego korespondenta londyńskiego z lordem Parmoorem uzyskała przed jej opublikowaniem zgodę i sankcję angielskiego ministerstwa spraw zagr. (W rozmowie tej, jak wiadomo, lord Parmoor oświadczył m. i. że przystąpienie Niemiec do Ligi umożliwi Rzeczypospolitej intensywnie zajęcie się losem Niemców w odstępionych na mocy traktatu wersalskiego terytoriach)

Rozkład „Wyzwolenia”.

Warszawa, (AW). 17. 7. Wczorajsze posiedzenie Sejmu odbyte adn projektem ustawy o pełnomocnictwach wykazało, że „Wyzwolenie” zeszło do stanowiska radykalno-opozycyjnego i broniło już tylko pewnych poprawek. Skreślono upewnienie do zalesienia mł. rob. publicznych, ograniczenie pomocy rządu do budowy szkół publicznych, oraz ograniczenie światła.

Ameryka nie uzna Sowietów!

Paryż, 17. 7. (A. W.) „Matin” donosi, że sekretarz Stanów Zjedn. Hughes, który w tych dniach przybywa do Europy ma zamiar poinformować rządy Anglii i Francji, że Stany Zjednoczone nie mają zupełnie zamiaru jakiegokolwiek uznania Sowietów. Rząd Stanów Zjednoczonych zajmuje w tej sprawie niezmiennie negatywne stanowisko, ponieważ ma niezbite dowody, że Sowiety wydają ogromne sumy na propagandę w Stanach Zje-

dnoczonych i tworzą w wielkich ośrodkach organizacje, aby przygotować przewrót socjalny.

O utworzenie ministerstwa komunikacji.

Warszawa, 16. 7. Podkomisja ustroju władz państwowej rady oszczędnościowej obradowała w dniach 8, 9, 10 i 11 bm. nad projektem zjednoczenia agend komunikacyjnych i technicznych państwa w jeden urząd centralny.

W wyniku obrad zaprojektowano utworzenie Ministerstwa Komunikacji z równoczesnym zniesieniem Ministerstwa Kolei i Ministerstwa Robót Publ. Według uchwalonego projektu, Ministerstwo Komunikacji obejmowałoby departament ogólny, generalną dyrekcję kolei żel., generalną dyrekcję poczt i telegr., departament dróg wodnych, żegluge śródlądowa, porty, departament dróg lądowych, departament budownictwa oraz instytut mierzniczy, jak również radę komunikacyjną i radę techniczną

Sprawy społeczno-gospodarcze.

— **SYTUACJA GOSPODARCZA.** W dalszym ciągu rozpoczętej przez władze rządowe akcji walki z drożyzną w stolicy bardzo powoli, lecz systematycznie tanieją artykuły spożywcze. W myśl intencji rządu akcja ta ma być energicznie przeprowadzona na całym terenie Rzplitej. W przemyśle sytuacja jest w dalszym ciągu ciężka. Nieznaczne ożywienie nastąpiło tylko w przemyśle włókienniczym, gdyż wzrosło zapotrzebowanie na rynku zewnętrznym wobec zmniejszenia się przywozu towarów włókienniczych z zagranicy.

— **RATYFIKACJA TRAKTATU HANDLOWEGO I INAWIGACYJNEGO Z GDAŃSKIEM.** Na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych w dniu 15 bm. ratyfikowany został traktat handlowy inawigacyjny z Gdańskiem z dnia 22 maja br. Poza tem omawiano sprawę stosunków między Litwą kowieńską i Polską. Dyskusji nad tą sprawą nie zakończono.

— **DOOKOŁA STRAJKU W FABRYKACH WŁÓKIENNICZYCH.** Robotnicy fabryk włókienniczych dotąd nie uzykali, Pertraktacje utknęły, obie strony nie znajdują wyjścia z sytuacji. Poszczególne firmy zawarły umowy z robotnikami. Z większych fabryk zamknięto trzy, wobec czego na bruku zostało 150 bezrobotnych. Poza tem zamknięto 12 małych warsztatów.

— **W SPRAWIE SYTUACJI NA GÓRNYM ŚLĄSKU.** Opierając się na ustawie o długości dnia pracy, która przewiduje w pewnych wypadkach szczególnej wagi możliwość przedłużenia dnia pracy, przemysłowcy górnośląscy dążą do wprowadzenia 10-godzinnego dnia. Delegaci robotników nie wypowiedzieli się jeszcze w tej sprawie ostatecznie; żywią obawę, by nie stanowiło to precedensu do uczynienia wyłomu w ustawie o ochronie pracy. Nad sprawą tą obraduje obecnie komisja międzyministerialna pod przewodnictwem sekretarza Komitetu

Ekonomicznego Rady Ministrów p. Widomskiego. Koml sja ta bada już przeszło tydzień stan przemysłu śląskiego. Związki zawodowe wypowiedziały się w tej sprawie dopiero po zakończeniu prac wymienionej komisji i uzyskaniu informacji co do istotnego stanu przemysłu. Już dzisiaj jednak da się na podstawie poszczególnych głosów, odpowiedzialnych przedstawicieli robotników powiedzieć, że robotnicy na ogół skłonni są do pewnych ustępstw, rozumiejąc, że grozi obecnie bezrobocie. Żądają tylko, by przemysłowcy nie wykorzystali ciężkiego stanu finansowego kraju dla swych osobistych celów.

— **TAJEMNICA OŻYWIENIA NA RYNKU WŁÓKIENNICZYM.** Jak wiadomo był nasz rynek wewnętrzny zalany ostatnimi czasy towarami włókienniczymi, czeskim i wiedeńskim. Okoliczność ta, obok ujemnej koniunktury wywozowej wpłynęła w dużej mierze na pogłębienie kryzysu w przemyśle włókienniczym, szczególnie zaś łódzkim. Jak się okazało, powyższe towary nie kalkulowały się same przez się taniej od krajowych, a Czechi i Wiedni mając tani kredyt udzielali kupcom polskim kredytu do 6 miesięcy. Kredyt ten wyzyskany był w ten sposób, że kupcy łódzcy sprzedawali kredytowane towary po niezmiernie niskiej cenie a uzyskany gotówkę obracali w prywatnym dyskontie, droższym znacznie od dyskonta w Banku Polskim. Spekulacja ta wydała się po upływie terminów udzielonego kredytu zagranicznego. Bowiem po niewywieńczeniu przez kupców łódzkich zobowiązań, zagranica przerwała przysyłanie towarów, wobec czego w ostatnim tygodniu przysyłały się znacznie zamówienia i zbyt towarów włókienniczych produkcji krajowej. Ceny jednak jako i tak bardzo wzmocnione nie uległy zmianie.

ORZEŁ

Teatr świetlny

Grudziądz, ul. Wybickiego 19

Dziś! L. j. w czwartek, dnia 17-go lipca i w dni następne do niedzieli włącznie

WIELKA PREMIERA

I. „Stanley w Afryce“

III-cia i przedostatnia seria powyższego obrazu w 7 aktach p. t.

Sułtanka dzikiej Dżungli

II. Jej pierwszy grzech

Dramat o życiu młodej kobiety w 6-ciu aktach.

Protagonistka roli głównej, słynna z piękności Lee Parry, odtwórczyni roli tytułowej monumentalnego filmu p. t. „MONNA VAINA“.

Razem 13 aktów.

871

Początek seansu o godz. 8-10 wiecz.

Sala dobrze przewietrzana. Sala dobrze przewietrzana.

Uwaga: W niedzielę, o godzinie 2-jej popołudniu: Wielkie Przedstawienie dla młodzieży szkolnej i dzieci.

Prawdziwe garnitury marmurowe

Dykty klejone 3-26 m/m grubości

Sperówkę dęb., topolową i furniery z egzotycznego drzewa

Rzeźby, listwy ozdobne, matynę chemiczną i woskową

polecają **Marschall, Philipp & Andree** G. m. b. H. Gdańsk, Sammtgasse 6/8. Telefon 3583.

Plachty żniwne

w różnych rozmiarach

poleca

527

TOW. AKC. „JUTA“

fabryka worków i wyrobów jutowych

POZNAŃ, ulica Fredry nr. 1.

Telefon nr. 2245 i 2938.

Adres telegr.: „Juta-Poznań“

Drogerja Medycynalna

W. Majewski, Grudziądz

Mickiewicza 21. Telefon nr. 136.

Z perfum, pudru i kremu krajowego, Farby, lakieru, pokostu i kredy [861] Słynie drogerja pana Majewskiego; Gdy tam pójdziecie, przekonacie się wtedy!

Ma klej stolarski, jest szelak i także Proszek przeciw molom, zwany „Molina“, Wszystko to nader potrzebne nam wszakże, Niech tam też każdy kupować zaczyna.

Sprzedaż

Mieszkania

Samochód

marki N.A.G. 8/24 konny, 6 osobowy,

natychmiast do sprzedania.

Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 863.

Mieszkania

3 pokojowe z kuchnią, możliwie w ul. Lipowej, poszukuje się od zaraz lub później. Zgłoszenia do Głosu Pomorskiego pod nr. 836.

6 pokojowe mieszkanie

z łazienką i t. p. za mienię na 3-4 pokojowe w okolicy Lipowej. Of. do Gł. Pom. pod 10967.

Różne

Obelgę

zruczoną na męża mego St. Statkiewicza o niemoralne prowadzenie życia cofam, ponieważ doznałam, że są to plotki tych ludzi, którzy chcą zaszkodzić organizacji, której to organizacji jestem mój urzędnikiem. St. Statkiewiczowa ulica Staszycy nr. 4.

Wapno i cement

pierwszej jakości — poleciano — Fabryka Tektur Dachowych W. Kutowski i S-ka Grudziądz, Ogrodowa 23.

3000 zł.

pożyczki wekslowej poszukuje większy majątek w powiecie grudziądzkim od zaraz. Of. do Głosu Pomorskiego pod nr. 10971.

WAPNO

w kawałach świeżo — nadeszło — A. DUTKIEWICZ NAST. Telefon 117. 823

Wypożyczę 4000 zł.

na 1 lub 2 miesiące na pewne zabezpieczenie. Of. do Gł. Pom. pod 10969.

BECZKI

od smoly, oleju i śledzi kupuje stale po najwyższych cenach [521] Fabryka Tektur Dachowych W. Kutowski i S-ka Grudziądz, Ogrodowa 23.

Państwowe Nadleśnictwo Jamy.

W poniedziałek, dnia 21 lipca 1924 r. odbędzie się w lokalu p. Pellowskiego w Wydrznie [866]

licytacja na drzewo opałowe i użytkowe

Handlarze drzewa także do licytacji dopuszczani. Należytość za drzewo należy płacić przy licytacji.

Nadleśniczy Państw.

KONKURS.

Izba Przemysłowo-Handlowa Grudziądzko-Starogardzka w Grudziądz, Lipowa 31

ogłasza konkurs na stanowisko

Syndyka Izby Przem.-Handlowej

(pobory według ustawy o plac. urzęd. państw.) do objęcia od 1 września 1924 r.

Od reflektantów wymaga się:

ukończonych studiów prawniczo-ekonomicznych, dokładnej znajomości ustaw obowiązujących na tym terenie, znajomości kilku obcych języków, dłuższej praktyki zawodowej (biurowej).

Podania należy wnieść pod wyżej podanym adresem najpóźniej do dnia 1 sierpnia 1924 r. Grudziądz, dnia 15 lipca 1924 r. [872]

Prezes: J. Czarliński. Syndyk: Dr. Czarnecki.

Wykwalifikowaną

stenotypistkę

z polskim i niemieckim poszukuje natychmiast [870]

»PEPEGE« Polski Przemysł Gumowy Tow. Akc. w Grudziądz

Maliny i wiśnie

kupuje każdą ilość [868]

A. Ruchniewicz, Grudziądz Fabryka likierów i wytwórni soków owocowych.

Korzystne źródło zakupu!

Wszystkie krajowe i zagraniczne artykuły, wchodzące w zakres branży fryzjerskiej, poleca zawsze w wielkim wyborze 708

HURTOWNIA DLA FRYZJERÓW T. Z. O. P. Poznań, ul. św. Marcina 29 (wprost ul. Kantaka)

Odpadki

szpagatu

kupuje w mniejszych i większych ilościach

Drukarnia Pomorska

Pierwszorządne pomorskie suche

drzewo szczapowe okrągłaki drzewo opałowe

codziennie nadeszło i poleca wagonami i detalicznie jaknajtaniej [867]

Pomorska Centrala Opałowa i Budowlana Grudziądz, Grobliowa 19, telefon 322.

Kupuję

ziemniaki

Oferty uprasza [865]

St. Skowroński, Grudziądz

Lipowa 45. — Telefon 210.

Tylko 8³⁵ zł.

kosztuje

Księga Adresowa miasta Grudziądz

Do nabycia w

DRUKARNI POMORSKIEJ T. A.

Papę dachową Smołę kamienną Trzcinę sufitową Papiaki

poleca po cenach konkurencyjnych

Bronisław Murawski

Grudziądz, J. Wybickiego 24/26

Telefon nr. 108.

FILJA ŁASIN.

Fabryka obndowań i Hurtownia zegarów W. STAJEWSKI

POZNAŃ

Fabryka i Składnica: ul. Czerwona 1.

Biura i Sprzedaż: Stary Rynek 65.

Telefon 3865 i 3718. (680) Telefon 3866 i 3716

Wszyscy używają dziś tylko „MALTOPOL“

bo jest najlepszą i najtańszą, a w smaku nieprzeżywaną Fabryka wyrobów słodowych „MALTOPOL“ Kartusy (Pomorze). 7371

Związek Rewizyjny

Hydgoszcz, ul. Jagiellońska 54 — Tel. 1340

Przeprowadza rewizje ksiąg handlowych, bilansów i sprawozdań spółkowych. Zakłada ksiągki handlowe i ustawia bilanse. „Reklamacje Podatkowe“ dla Spółdzielni rewizor patronatu. [804]

Baczność!

Jeszcze czas!!!

Nadzwyczaj wysokie ceny płacę za: brylanty, stare szczerki i zęby pojedyncze, monety srebrne i złote, łom złota, pierścionki, łańcuszki, zegarki, biżuterję i double

B. Papier, Grudziądz, ul. Stenklewicz nr. 2 (przy moście). [732]

BANK LUDOWY

Tel. 421. Sp. z odpowiedzialn. nieogr. Tel. 421.

Założony w roku 1890

GRUDZIĄDZ, ul. Józ. Wybickiego 21.

Zakłada i zleca bankowe. Przyjmuje wkładki oszczędne. I oprocentowanie wód. umowy

Zakupuje i sprzedaje waluty zagraniczne, złote, srebrne i papierowe.

Udziela pożyczek: na weksle — na podkład złota i srebra i w rachunku bieżącym. [237A]

ŻURNALE AMERYKAŃSKIE

15 kont, dwukolorowy druk, opracowane przez A. Kamrowskiego, rewizora ksiąg handlowych przy Pomorak. — Isbie Skarbowej —

100 folji w mocnej oprawie

25.— zł.

Drukarnia Pomorska T. A.

Grudziądz, Grobliowa 27/29.

Miejska Kasa Oszczędności Grudziądz, Ratusz I

przyjmuje depozyty, otwiera rachunki bieżące i udziela pożyczek. [260]

Wszelkie meble domowe sprzedam ul. Ka. Budkiewicza 31.

Posady

Pomocników malarskich

poszukuje od zaraz [862]

Feliks Lesiński ul. Kościuszki nr. 2.

Potrzebna od 20 hm.

służąca

z świadectwami [10972]

Mickiewicza 2, I p.

Służąca

uczciwa z porządną rodziną może się zaraz zgłosić [864]

Skład obuwi ulica Stara nr. 14.

Paniienka poszukuje

pracy

jako krawcowa

poza domem lub w jakim interesie. Zgł. do Głosu Pomorskiego pod nr. 10968.

Która mleczarnie potrzebuje UCZENIA. Zgłoszenia do Eksp. Głosu Pomorskiego pod nr. 10979.